

դուրսն են, բացը, ինչպէս կոնարերներու (քօնի-  
ֆէք), եղենի (սակին):

Եթիգէքիմը որ կը նշանակէ միու պոչ եւ կը  
բուսնի միլիս պարունակող խոպան հողերու մէջ:

Հ. Մէնեմիշեան կը կոչէ ճշաժնու, աւելի  
յարմար եւ ներդաշնակ չ'ը՞լլար եթէ ըսենք նիս-  
զի:

Նոյնպէս դողդոյնուն կաղամախ կ'անուանէ  
փօփիւլիս քրէմիւլան, այդ կաղամախն է փօփի-  
լիւ պլան, սոյն գիտողութիւնն ըրած եմ ևԱստ-

ուածալունչի Տունկերը գործիս մէջ (տեսնել էջ  
37ի ստորեւ այս մասին ըրած զիտողութիւն):  
Հայրին Աստուածայւնչին մէջ ինչպէս նաեւ  
Վասպուրականի եւ Հայաստանի մէջ կը գործա-  
ծեն կաղամախ բառը իրբեւ սպիտակատերեւ  
բարդի (բէօրլիք): Սուրբ Գիրքի յոյն բնագիրը  
լիւէ (սպիտակ) կը դնէ եւ Հայերէն թարգ-  
մանուած է կաղամախ:

ԴՈԿՏՐ ՑՈՎՃ. ԱՐԹՈՒՆԵԱՆ

Ալենովիլ-Լէ-Գոմեւ



## ՀՈՒՍԱԲԱՑԸ ՄՇՋԻՒՆ ՄԷՋ

Առաօտն իր խրորնկ քունէն Կ'արթթննար:  
Մովսիս իլայ, ըլքեղ հուրով նատացի,  
Խեփորն այնուղ ռատափ ծաղի՛կ լուսավառ -  
Կ'օծէ բոյըով անհռան գաշտերն աւազի:

Բնութեան համար է լոկ պէրճանքն առուրւան:  
Ոչ ո՞ց... Մարդիկ չեն փնտուեր գեղը կեանքին.  
Տառապանքը բաւ է իրենց... ու կ'երթան,  
Կը նիրէն կոյր, մինչ կը զարթնու արին անդին:

Պաշտամունքի համանըա՞ր մը անհրան...  
Թէ լուս ծովափն հոգիս գարիք կը կարծէ:  
Վերէն Ակնին՝ դարաւոր քուրծ հեթանոս՝  
Մուլթ խորանին մեն կանթեղը կ'արծարծէ:

Թըզէնիներ լոյսը կ'օրհնեն ձեռնամբարձ,  
Ակերն անոնց կը զուդէ Հովն անապակ.  
«Փա՞ռք ի բարձունա» կ'երդէն ծաւերն յեղակարծ,  
Ժայռերէն վար խնկող թմբին՝... սարկաւագ:

Իրը աշտանակ, աւազին վրայ դէզ ի դէզ,  
Պոյինէ օձ մը, պպտիկ, պոչը՝ ջուրին,  
Կը գաարուի պարուցաձեւ, մոմի պէս,  
Լեզուն՝ բացի հուր կըտուցն է սարսուազին:

Ու կանդ կ'առնեմ պահ մը, վըճիտ, լուսեերես,  
Կ'ուզեմ այրել սա լինջ բացով սեն ու ոխ...  
Հոգիս, հոռուն, ըլթայագերծ՝ խոհերէս,  
Կ'երկըզպագէ ծառերուն հետ բազմամբոխ:

Եռվափ իլայ՝ աղօթելու համար ես...:

Գընալը Կողի, 1948 ՍԻՐՎԱՐԴ ԿԻՒԼՊԵԿԵԱՆ

